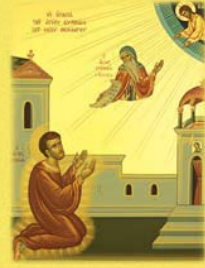

Ὁρθόδοξες Μοναχικὲς Ἐμπειρίες

■ Μία ἐκπληκτικὴ Θεοτοφάνεια

Ἡ φιλομόναχος Παναγία Δέσποινα*

Προστατεύει τὴν Ἀγγελικὴ Τάξη τῶν Μοναχῶν
«Ἀγάλλεται γι’ αὐτοὺς τὸ πνεῦμά Μου
καὶ χαίρεται ἡ ψυχὴ Μου»

«**Ἄ**ν μπορῶ νὰ κρύψω καὶ νὰ λησμονήσω», ἔγραφε ὁ Ὅσιος Στάρετς Ἰωνᾶς τοῦ Κιέβου**, ὁ Κτήτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος, «τ’ ἀνέκφραστα ἀγαθὰ καὶ ἐλέη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς Παναγίας, πού εἶναι θερμότατη προστάτις τῶν πιστῶν, πού ἀγαποῦν τὸν Θεὸ καὶ μισοῦν τὰ ἔργα τοῦ πονηροῦ διαβόλου.

Κάποτε μετὰ τὴν Ἀκολουθία στὸν μεγάλο Ναό, δὲν θυμᾶμαι ποιὸ ἔτος, ὅλοι οἱ Ἀδελφοί, μεγάλοι καὶ μικροί, εἶχαν ἀποσυρθεῖ στὰ κελλιά τους καὶ ἔκαναν τὸν Κανόνα τους.

Ἦμουν καὶ ἐγὼ στὸ κελλί μου μόνος καὶ ἐτοιμαζόμουν νὰ ξαπλώσω.

Ξαφνικὰ ἦρθε ὁ Δόκιμος Κοδράτος καὶ μοῦ χτύπησε τὴν πόρτα λέγοντας ὡς συνήθως τὴν εὐχή. Ἀπάντησα: «ἀμήν» καὶ τοῦ ἄνοιξα.

Ἔτρεμε ἀπὸ τὸν φόβο του καὶ μὲ σπασμένη φωνὴ μοῦ εἶπε: «Ἡ Παναγία Δέσποινα Θεοτόκος... μαζί μὲ τὸν Ἅγιο Πρόδρομο... μ’ ἔστειλαν νὰ σᾶς πῶ νὰ ἔρθετε, πού σᾶς περιμένουν... κάτω... κοντὰ στὴν Ἐκκλησία».

Μόλις τὸ ἄκουσα, ἔνιωσα καὶ ἐγὼ ρίγος ἀπὸ τὸν φόβο, φόρεσα γρήγορα τὸ ζωστικὸ καὶ τὸν σκουῖφο, εἶπα μία φορὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστι» κι ἔκανα μετάνοια. «Δόξα» καὶ «νῦν», «Κύριε, ἐλέ-

Ὁ Στάρετς Ἰωνᾶς τοῦ Κιέβου († 9.1.1902).

ησον” τρεις φορές, και πάλι μετάνοια. “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ ἐλέησον ἡμᾶς”, μετάνοια.

* * *

Κι ἀφοῦ κατέβηκα βιαστικὰ τὶς σκάλες, βλέπω μὲ συγκίνηση τὴν Παναγία Δέσποινα Θεοτόκο καὶ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Βαπτιστὴ νὰ μὲ περιμένουν.

- **Ἐλα**, μὴ φοβᾶσαι, μὲ ἐνθάρρυνε ἡ Παναγία. **Ἡ** θεία Χάρη ἃς εἶναι μέσα σου καὶ μέσα σὲ ὅλη τὴν θεοσύλληκτη Ἀδελφότητα πάντοτε, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τότε ὁ Ἅγιος Πρόδρομος μοῦ λέει:

- **Πές**, “ἀμήν”...

- **Ἦρθα** νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ, συμπλήρωσε ἡ Παναγία.

Ἐγὼ τῆς ἔβαλα μετάνοια καὶ γονατιστὸς τὴν παρακάλεσα νὰ εὐλογήσει ὅλη τὴν Μονή, ὅλους τοῦ Ἀδελφοῦς καὶ ἐμένα τὸν ἀμαρτωλό.

- **Νομίζεις** ὅτι ἔρχομαι ἐδῶ γιὰ πρώτη φορά; μὲ ρώτησε. **Κάθε** Σάββατο πού ψάλλετε τοὺς Χαιρετισμούς Μου, ἔρχομαι, περνᾶω ἀπὸ κάθε κελλί, χαιρετᾶω μὲ χαρὰ τοὺς Ἀδελφοὺς καὶ ἀγάλλεται ἡ ψυχὴ Μου γιὰ αὐτοὺς καὶ γιὰ τὴν εὐλαβικὴν παράστασή τους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

* * *

Μετὰ ἀπ’ αὐτὰ τὰ λόγια μπῆκε στὴν μικρὴ Ἐκκλησία, ἔκανε μετάνοια μέσα στὸ Ἱερό Βῆμα καὶ ἀσπάστηκε τὴν Ἁγία Τράπεζα, τὸ Ἱερό Εὐαγγέλιο καὶ τὸν Τίμιο Σταυρό. **Τὸ** ἴδιο καὶ ὁ Τίμιος Πρόδρομος.

Ὅταν βγῆκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἐπισκέφθηκε τὰ κελλιά τῶν Μοναχῶν, π. Ἰλαρίωνος καὶ π. Ἰωήλ, πού κοιμόντουσαν καὶ εὐλόγησε καὶ τοὺς δύο. **Μετὰ** κατέβηκε στὸν κάτω ὄροφο.

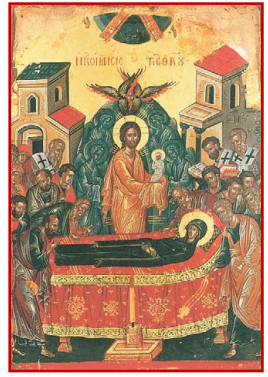
Ἐπειτα πῆγε στὸ Σχολεῖο τοῦ Ὁρφανοτροφείου τῆς Μονῆς καὶ στὸ Νοσοκομεῖο καὶ εὐλόγησε ὅσους κοιμόντουσαν σεμνὰ καὶ εὐλαβικά. **Δὲν** θέλησε νὰ μπεῖ στὸ κελλί τοῦ Ἱερομονάχου Χριστοφόρου, τοῦ μελισσοουργοῦ Προκοπίου καὶ ἑνὸς Δοκίμου πού εἶχε ἔρθει ἀπὸ ἄλλη Μονή, ἐπειδὴ **κοιμόντουσαν ἄσεμνα** καὶ μοῦ εἶπε νὰ **τοὺς ἀπομακρύνω ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα γιὰ πάντα**. **Τὸ** ἴδιο μοῦ εἶπε καὶ γιὰ τοὺς Δοκίμους Ἰάκωβο καὶ Ἥλία, πού μόλις εἶχαν ἔρθει στὴν Μονή.

Ἐπειτα εὐλόγησε τὸ πηγάδι καὶ ἀμέσως μπῆκε στὴν Τράπεζα. **Εἶδε** στὴν ὄροφή τὴν τοιχογραφία τῆς Κοιμήσεώς Της:

τὸ σῶμα Της μέσα στὸ νεκροκρέβατο, τὰ σάβανα, τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους τριγύρω καὶ τὴν ψυχὴ Της μέσα στὶς ἀγκάλες τοῦ Υἱοῦ Της στοὺς αἰθέρες.

- **Αὐτὰ εἶναι ἀλήθεια, εἶπε.**

Στὴν μεγάλη Ἐκκλησίᾳ καὶ μέσα στὸ Ἱερό Βῆμα προσκύνησε τὴν Ἁγία Τράπεζα, τὸ Ἱερό Εὐαγγέλιο καὶ τὸν Τίμιο Σταυρό, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν Ἁγία Τράπεζα τοῦ Παρεκκλησίου.

Ἐπισκέφθηκε ἐπίσης τὸν Ξενώνα καὶ εὐλόγησε τοὺς ἀρχοντάρηδες καὶ μόνο ὅσους προσκυνητὲς κοιμόντουσαν σεμνά.

Κατόπιν λέει ἡ Παναγία: “Πρέπει γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ νὰ ἐπισκεφθοῦμε καὶ ὅσους Ἀδελφούς κοπιάζουν αὐτὴν τὴν ὥρα στὸ διακόνημά τους”.

Πρῶτα πῆγε στὸ Ἀρτοποιεῖο. Μόλις εἶχαν ἀρχίσει νὰ ζυμώνουν. Πλησίασε, εὐλόγησε τὴν ζύμη, καθὼς καὶ τρεῖς φορές τὸν κάθε Ἀδελφό. Τοῦ Προϊσταμένου εὐλόγησε τὸ κεφάλι, τὸ στήθος καὶ τὰ χέρια τρεῖς φορές. Εὐλόγησε ἐπίσης τὸ ἀλεύρι, τὸ νερό, τὸν φούρνο καὶ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα καὶ εἶπε: “Ἄς εἶναι σ’ αὐτὸ τὸ ἔργο ἡ Χάρη τοῦ Υἱοῦ Μου”.

Ἐπειτα πέρασε ἀπὸ τοὺς στάβλους καὶ τὰ βουστάσια· εὐλόγησε τὶς ἀγελάδες, τὰ μοσχαρακία καὶ τ’ ἄλλα ζῶα καὶ εὐχήθηκε νὰ αὐξάνωνται γιὰ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ τὴν ὠφέλεια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Στὴν συνέχεια ἐπισκεφθήκαμε αὐτούς, πούς ἐργάζονται στὰ βουστάσια. Ἡ Παναγία τοὺς εἶδε πὺ κοιμόντουσαν σεμνά μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα πάνω στὸ στήθος, τοὺς κοίταξε μὲ ἀγαλλίαση καὶ τοὺς εὐλόγησε ὅλους.

* * *

Ἀπὸ ἐκεῖ ἀνέβηκε πάλι στὴν μεγάλη Ἐκκλησίᾳ καὶ εἶπε:

- **Σᾶς δίνω τὴν ἐντολὴ Μου καὶ τὴν διαθήκη Μου: κάθε Σάββατο, πὺ ψάλλετε τοὺς Χαιρετισμούς Μου, ἔρχομαι ἐδῶ καὶ σᾶς ἐπισκέπτομαι ὅλους. Ἄν δῶ κάποιον νὰ βρῖσκεται σὲ ἀσχημοσύνη, θὰ τὸν διώξω ἀπὸ τὸ Μοναστήρι. Ἐνῶ αὐτούς πὺ ἐργάζονται πιστὰ καὶ ὑπομένουν γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τὸν κόπο, τὶς στερήσεις καὶ τὰ πάντα, θὰ τοὺς ἐνδυναμώνω, θὰ τοὺς προστατεύω, θὰ τοὺς παρηγορῶ καὶ θὰ τοὺς σώζω.**

Τότε τόλμησα νὰ πῶ στὴν Παναγία:

- **Ευδόκησες** νὰ ἐπισκεφθεῖς τὸ Ἀρτοποιεῖο, ὅπου ἀγρυπνοῦσαν καὶ ἐργάζονταν οἱ Ἀδελφοί, δὲν τοὺς ἔδωσες ὅμως ἓνα αἰσθητὸ σημεῖο τῆς παρουσίας Σου.

- **Ἄν** δίνω σημεῖο παντοῦ ὅπου περάσω, τότε θὰ ἔχουν μικρότερο μισθό. **Χ**ωρὶς σημεῖα καὶ θαύματα ὁ καθένας μοχθεῖ νὰ ἀποκτήσει τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, νὰ τὸν εὐαρεστήσει καὶ νὰ σωθεῖ. **Ἄν** ὅμως αἰσθανθεῖ τὴν ἐπίσκεψή Μου, θὰ ἀρχίσει νὰ ἀναπαύεται, νὰ μετεωρίζεται καὶ νὰ κοπιάζει λιγότερο καὶ ἔτσι θὰ πέσει στὴν ἀμέλεια καὶ τὴν ἀκηδία. **Γ**ι' αὐτὸ καλύτερα εἶναι νὰ μοχθεῖ καὶ νὰ ἀγωνίζεται. **Μ**ὲ αὐτὸν τὸν τρόπο προκόβει στὸν φόβο καὶ τὴν μνήμη τοῦ Θεοῦ, στὴν εὐλάβεια, στὸν πόθο τοῦ θείου ἔρωτος καὶ πορεύεται σιγά-σιγά στὴν τελειότητα.

Πολὺ ἀγαπῶ αὐτοὺς, ποὺ παρέδωσαν τὸν ἑαυτό τους στὸν Θεὸ καὶ στὴν ὑπακοή τοῦ ἀγίου Θελήματός Του καὶ ποὺ ὑψώνουν τὰ μάτια τους σὲ Μένα· Εἶμαι πάντα κοντά τους, γιατί ἀποτελοῦν τὴν ἀγία καὶ ἀγγελικὴ τάξη τῶν Μοναχῶν. **Α**γάλλεται γι' αὐτοὺς τὸ πνεῦμά Μου καὶ χαίρεται ἡ ψυχὴ Μου. **Εἶναι** μακάριοι, γιατί ζοῦν “ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν”. **Ὁ** Κύριος βρῖσκεται ἀνάμεσά τους καὶ ἀγάλλεται τὸ πνεῦμα Του σ' αὐτοὺς. **Θ**ὰ τοὺς κληροδοτήσῃ τὴν αἰώνια χαρὰ καὶ ἀνέκφραστη ἀγαλλίαση, ἀναλλοίωτη στοὺς αἰῶνες.

Τότε ὁ θεῖος Πρόδρομος μοῦ λέει: **Π**ές, “ἀμήν”.

Εγὼ εἶπα: “ἀμήν” καὶ ἔκανα μετάνοια στὴν Παναγία.

Εκείνη κατέβηκε στὴν μικρὴ Ἐκκλησία καὶ στάθηκε στὸ σημεῖο, ὅπου εἶχε ἔλθει συνοδευόμενη ἀπὸ πολλοὺς Ἁγίους. **Μ**οῦ ἔδωσε κάποιες ἀκόμη νουθεσίες καὶ τέλος εὐλόγησε τὴν Μονή, τὴν Ἀδελφότητα, τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς προσκυνητές.

Εγὼ ἔβαλα μετάνοια, ἐνῶ ἡ Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀπομακρύνθηκε καὶ ἐξαφανίστηκε μαζί μὲ τὸν Τίμιο Πρόδρομο».

□

(*) Ὁ Στάρετς Ἰωνᾶς τοῦ Κιέβου, ἔκδοσις τῆς Σταυροπηγιακῆς καὶ Συνοδικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου, σελ. 107-112, Κάλαμος Ἀττικῆς, 2000. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) Ὁ Στάρετς Ἰωνᾶς τοῦ Κιέβου († 9.1.1902) ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, ὡς καὶ Κτήτωρ καὶ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Κιέβο, ἡ ὁποία πρὸς τὸ τέλος τοῦ 10^{ου} αἰ. ἀπαιριθμοῦσε 462 Μοναχοὺς.